

for Opinionen, der ved Udfastets Affattelse havde ledet mig. Det ligger sikkert i, at mine Ord ere undgaaede den ærede Ordførers Opmærksomhed. Jeg har ikke talt om Frygt for Opinionen, jeg har kun anført, at den Betragtning, som fortrinsoviis gjorde sig gjældende hos mig, var min Engsteligthed for Centralisationen, at det var min Betragtning, at hvor man paa nogen Maade kan indrette Overformynderivæsenet saaledes, at Centralisation ikke finder Sted, der bør man gjøre det. Det var en saadan Frygt, der bragte mig til at være i Tvivl, om jeg ikke burde foreslaae Overformynderiets Sæde for Sjællands og tilhørende Stifter henlagt, ikke til Kjøbenhavn, men til et andet Sted. Jeg kan nu have feilet i denne min Anskuelse og i den Opfattelse af Forholdet, der har været Motiv for mig; men det har sandelig ikke været nogen Frygt med Hensyn til Folkeopinionen, der har ledet mig. En ganske anden Sag er det, og det er Noget, som gjælder ikke blot Overformynderilove, men det er Noget, som Enhver vil erkjende, gjælder altid, at hvor man ved Udarbejdelsen af et Forslag finder, at der ikke er vægtige Grunde til at staae ind paa en bestemt Veie, der gjør man bedst i at indrette det saaledes, at det findes hensigtsmæssigt af Befolkningen; er der flere Veie, der kunne følges ligegodt, saa gaaer man den, hvorved man møder Befolkningens Ønsker. Men det er Noget, der ikke er eiendommeligt for disse Forhold alene, at man skal sørge for ved Lovgivningsarbejdet at være i Harmoni med Befolkningens Anskuelser, det er en Grundsættning, som man stadig skal følge. Ja, var der ved den i Loven antydede Kontrol, saaledes som den ærede Ordfører udtrykte sig, alene Tale om Indberetninger, saa er det ganske klart, at den kun vilde have lidet, at betyde, men at der ikke er Tale blot om Indberetningerne, er Noget, som, efter hvad jeg har anført, allerede ligger saa nær, at der skal høre en stor Misforstaaelse til for at komme til en Opfattelse af Kontrollen som en saadan, der kun var grundet paa Indberetninger. Jeg skal vel undgaae at sige, at der ikke fra den ærede Ordførers Mund er fremkommen Grunde. Der er ganske vist fremkommen Grunde; om disse Grunde ere væsentlige eller mindre væsentlige, ligger

udenfor, hvad jeg skal tillade mig at ytre mig om; men under alle Omstændigheder fremtræder det, han i sit sidste Foredrag anførte, saaledes, at jeg ikke deri finder Opfordring til nu videre at udtale mig.

Drejer: Da Bestemmelsen i § 1 er en Hovedgjenstand for Forhandlingerne, og Afgjørelsen deraf er af en ganske væsentlig Betydning for det hele Lovforslags videre Skjæbne, skal jeg tillade mig derom at ytre nogle Ord, uagtet den ærede Ordfører allerede i det Væsentlige har udtalt, hvad jeg kunde ønske udtalt. Jeg er aldeles enig i, at det, kun at oprette eet Overformynderi, giver den simpleste, billigste og sikreste Bestyrelse af Overformynderimidlerne. Naar der er Tale om, hvad der er meest overeensstemmende med Befolkningens Ønsker — og saavidt jeg forstod den ærede Minister, udtalte han den Mening, at man altid saavidt muligt burde sørge for, at Lovgivningen kom i Harmoni med Befolkningens Ønsker — saa troer jeg, at Befolkningens Ønsker, forsaavidt man kan være berettiget til at udtale en Mening derom, navnlig gaae ud paa to Ting, deels at Bestyrelsen af Overformynderimidlerne bliver saa sikker som muligt, bliver saaledes, at de Umyndige nyde den størst mulige Betryggelse for deres Midler, og dernæst, at Sagen, forsaavidt det kan lade sig gjøre uden at svække Sikkerheden, ordnes saaledes, at de enkelte Egne og Kredse, hvorfra Midlerne have deres Ursprung, komme til at nyde Godt af Ublaandet af disse Midler. Begge disse to Ting troer jeg naaes ved det af Udvalget gjorte Forslag, Skulde der nu være Tale om ved Bestemmelsen af Antallet af Overformynderierne at tage et væsentligt Hensyn til, hvad man maa antage at være meest overeensstemmende med Ønskerne omkring i Landet, saa troer jeg rigtigt nok, at det vilde føre til en meget videre gaaende Udskykning, naar man først forlader det samlede Overformynderi, end den, som indeholdes i Udkastet, og altsaa ogsaa en videre gaaende Udskykning end den, som den ærede 6te Landskingsmand for 9de Kreds (Ingerslev) har foreslaaet. Jeg troer, at naar man først forlader det samlede Overformynderi, vil man ikke finde sig fyldesgjort, medmindre man faaer